

Sen Bana Yaban Mısın

– Mehmet Sancak · 07 Kasım 2010

Çatlamış dudağımda,ıslanmış damla mısın?
Yüreğimde duyduğum,erişilmez haz/mısın,
Açmışken kollarımı,gelmek isterken sana;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

Gönlümün kapısında sönük kaldı gözlerin!
Kalbi kırık bir hayat,kanayan yarammısın,
Bahar gibi gördümde,yoksa sen hazanmısın;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

Beni çağırdığını,bir kez olsun duyabilsem!
Sevdalı başımın,bitmeyen yasımısın,
Kırk kapının artığıym senin sayende;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

Ağaçlar hazırken, murada ermek için!
Hiçbir katkı olmadı,sevilip sevmek için,
Yalnızlığımın şehri,gönlümde umman mısın;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

Ne bir şiir,ne musiki,herşey sağır şimdi içimde!
Kalbim kafeste bir kuş,ruhum son nefesinde,
Hayatım tarumar,gönlümde harmanmısın;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

Hatıralar demleniyor, benim afak'ımmısın,
Güneşin batışında,hüzünlü efkarmısın,
Boşa gitmiş boşa.. bunca sarhoş yıllarım;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

Güneşim doğmuyor artık eskisi gibi,,gönül odama!
Ne önemi kaldıki bakışlarının, anlamı yoksa,
Yüreğim ıslak bir zemin,ruh körkütük,darmadağın;
Ben sana gül oldumda,sen bana yaban/mısın.

duyguların şairi boyabat.lı